

Vrchlabinky

**Klára Sovová,
zachránkyně Luční boudy**

NOVÉ KOLEKCE 2020 JIŽ V PRODEJI

D&G
DOLCE & GABBANA

EMPORIO ARMANI

Ray-Ban
GENUINE SINCE 1937

oční optika
MALINSKÝ

TRUTNOV, Bulharská 139

tel.: 499 812 561 | 777 212 561

www.optika-malinsky.cz

OBSAH

Editorial

Nový začátek, nebo restart?

JIŘÍ ŠTEFEK / šéfredaktor

V těchto dnech dochází k postupnému rozvolňování zákazů a uzavírek, které vláda přijala na obranu proti šíření se pandemií koronaviru. Otevírají se úřady či obchody a firmy obnovují svoji činnost. Ale pohostinská zařízení si musí ještě pár dnů či týdnů počkat. Zatímco v minulých týdnech většina lidí pocítila dopady vládních restrikcí „jen“ na omezení svého pohybu, cestování či možnosti nakupovat, v dalších týdnech se toto prudké vypnutí ekonomiky projeví i v kondici jednotlivých firem. Podnikům budou chybět zakázky, v obchodech budou lidé šetřit. Některé obchody možná skončí. Zaznívají úvahy, že krize povede k přeskupení podnikání, a to i ve Vrchlabí. Nyní jde o to, aby těch, kteří současnou situaci neustojí, bylo co nejméně, a zbylí se rychle zotavili a nebyli postaveni do situace začít úplně od znovu. U nich by totiž žádný nový začátek nepřišel. Oni chtějí restart, tedy navázat tam, kde v půli března skončili. Držme jim palce. ■

KLÁRA SOVOVÁ / str. 6 ▶ 11

JAROSLAV UČÍK

str. 12 ▶ 13

LIBOR FIŠER

str. 24 ▶ 27

TOMÁŠ PROUZA

str. 14 ▶ 17

HANNAH VUOZZO

str. 28 ▶ 29

Vydavatel: TN Média s.r.o., Branická 213/53, 147 00 Praha 4, IČO: 28847229, MK ČR E 23362, Sídlo redakce: Horská 634, Trutnov, www.vrchlabinky.cz, e-mail: redakce@vrchlabinky.cz, Redakce: Jiří Štefek, tel.: 721 907 146, e-mail: jiri@vrchlabinky.cz, Gabriela Jakoubková, Eva Vernerová, Obchod, inzerce: Petr Ticháček, tel.: 605 419 358, e-mail: petr@vrchlabinky.cz, Monika Klikarová, tel.: 733 353 695, e-mail: monika@tn-media.cz, obchod@xantipa.eu, Grafika: Michal Kriegler, Jazyková korektura: Tereza Kohutková, Distribuce: Vybraná distribuční místa, Tisk: Tiskárna PRATR a. s., Náchodská 524, Trutnov, Sazba: TN Média s. r. o., Číslo ISSN: 2571-4482, Četnost: měsíčník, Počet výtisků: 3 000, Regionální mutace: Vrchlabsko, Titulní strana: Miloš Šálek.

INZERCE

Svatební videa

PETR TICHÁČEK

Cílem videa je zachytit emoce a neopakovatelné zážitky. Zkrátka atmosféru, na kterou fotografie nestačí. Vždy se snažím do výsledku zakomponovat osobité vyjádření novomanželů a nezapomenutelnou náladu okamžiku.

petr@petrtichacek.cz

+420 605 419 358

www.petrtichacek.cz

LÁSKA / EMOCE / SVATEBNÍ ATMOSFÉRA NAPOŘÁD

NOVÝ WEB Vrchlabínek

www.vrchlabinky.cz

Aktuální zpravodajství z dění ve Vrchlabí a jeho okolí. Příběhy výjimečných osobností, názory sportovců, podnikatelů, politiků i obyčejných lidí. Reportáže ze zajímavých míst či událostí. Prostor pro reklamu i prezentaci firem a společenských institucí. To vše nabízí web vrchlabinky.cz, který je mladším bratříčkem úspěšného měsíčníku

Vrchlabinky, který v tomto podkrkonošském městě vychází od srpna roku 2018. Vrchlabinky žijí se svými čtenáři, informují je o všem, co je pro ně důležité, ale zároveň chtějí znát i jejich názory, pocity či potřeby. Ve Vrchlabínech a na webu vrchlabinky.cz má každý horal své město před sebou jako na dlaní.

Je tempo uvolňování omezení rychlé?

Roman Frána,
prodejce zahradní techniky

Dle mého názoru je naprosto nepromyšlené a chaotické. Otevření hobbymarketů mělo přijít jako jedno z posledních. Mám pocit, že se uvolňuje podle toho, jak se to těm nahoře hodí.

Miroslav Klepl, obuvník

Je to dvoječná zbraň. Pokud by se restrikce uvolňovaly rychleji, tak by to mohl být velký problém, který by se projevil na zdraví nás všech, a nikdo nechce, aby to tu probíhalo jako v Itálii nebo ve Španělsku. Na druhou stranu zpomalování restrikcí bude mít zatím nepředstavitelné ekonomické dopady, které mohou být ve svém důsledku pro náš národ ještě horší než celý koronavirus.

Helena Hrdá Patočková,
mateřská dovolená

Restrikce ohledně nošení roušek a omezení pohybu mi nevadí, ale otevírání obchodů a služeb nemá logiku. Některé malé krámký a služby, kde se setkává méně lidí, zůstaly zavřené, a velké hobbymarkety, kde se setkávají stovky lidí, byly otevřené. Nejspíš hobbymarkety mají lepší lobbying než malé krámký, kadeřnice, masérky, farmářské trhy, kostely, sportoviště...

Roman Polák,
manažer zákaznické péče

Z pohledu občana postupuje naše vláda obezřetně, tempo uvolňování restrikcí může být rychlejší, než vláda schvaluje. Dle mého názoru i dle čísel vláda neví, jaké budou dopady, co čekat. Jako občan bych chtěl mít více možností výdělků a možnost upravit si pravidla financování. Z pohledu podnikatele to působí všem společně nemalé potíže a fáze restrikcí by mohly být rozplánovány jinak. To by přineslo maximální ochranu, ale všem větší možnost příjmů. ■

INZERCE

PŮJČOVNA, PRODEJ A SERVIS STAVEBNÍCH STROJŮ

VELKÉ VÝHODY PRO NAŠE STÁLÉ ZÁKAZNÍKY

Areál Alprim Trutnov
ul. Ke Stanici, u aut. zast. Kalná Voda
+420 776 216 126, trutnov@alprim.cz

Na horách je život přímočařejší

Život na Luční boudě neutil ani po vyhlášení nouzového stavu a zavření všech gastronomických a ubytovacích zařízení v zemi. Naopak. Majitelka a provozovatelka vyhlášené krkonošské boudy Klára Sovová a její zaměstnanci začali skrze výzvu „Kdo může, pomůže“ podporovat lidi, kteří bojovali a bojují proti koronaviru v první linii. V rozhovoru pro Vrchlaby Klára Sovová vzpomíná na své začátky na Luční boudě, hodnotí současná opatření vlády v boji proti koronaviru a zamýšlí se nad ponaučením, které bychom si měli ze současné situace vzít.

••• JIŘÍ ŠTEFEK, FOTO: MILOŠ ŠÁLEK

Jak prožíváte současně dění ohlivené koronavirovou epidemií? Co během ní děláte?

Na Luční boudě jsme museli zavřít restauraci a kompletně zde skončilo i ubytování. Museli jsme proto obvolat všechny lidi, kteří u nás měli objednaný pobyt, a nějak se s nimi dohodnout, jestli třeba chtějí svůj pobyt přesunout nebo vrátit peníze. Přesto však doufám, že se brzy vše rozeběhne, a proto nechci propouštět své zaměstnance. Takže co v těchto dnech děláme? Uklízíme a rozhodli jsme se, že o sobě dáme maličko vědět a budeme pomáhat lidem, kteří mají naopak kvůli pandemii hodně práce. Čepujeme pro ně pivo a pečeme borůvkové koláče.

Předpokládám, že hovoříte o vaší výzvě „Kdo může, pomůže“.

Ano, je to tak. Rozhodli jsme se s našimi zaměstnanci - protože na Luční boudě (jenom v kuchyni) stále mám tři kuchaře a pekařku - že uděláme

balíčky pro podporu a pro radost. Kromě koláčů a piva do nich dáváme třeba karty. Přidalo se k nám i pár dalších lidí, takže máme například výborné klobásky od pana Šrola, od čokoládoven Carla máme čokolády. Naše balíčky dáváme do nemocnic, na záchranku, hasičům. Přejeme si, aby tito lidé v první linii zkrátka věděli, že v tom nejsou sami. Pospolitost a solidarita jsou hodnoty, které nás velice zajímají. Jsem moc ráda, že se objevily i mezi lidmi, a je mi to velice sympatické. To samé platí mezi firmami. Vidím v tom velikou naději, aby se - až to všechno skončí - ekonomika zase rozeběhla. Trošku mi to připomíná období po revoluci na začátku devadesátých let.

V jakém ohledu?

Tehdy spousta firem či podnikatelů chtěla podnikat společně a vzájemně jsme si pomáhali. Lidé nadšeně navštěvovali nové restaurace, spousta z podniků otvírala nové prodejny a bralo se do nich zboží z regionu. Všichni byli nadšení, že se to uvolnilo. Byla tu ohromná vzájemná solidarita.

A to se tady projevuje i nyní. Zkrátka si na Luční boudě říkáme, že tu pandemii zvládneme a na nepříznivé okolnosti chytře a kreativně zareagujeme.

Mohou se firmy i jednotlivci k vaší výzvě „Kdo může, pomůže“ přidat? Jak?

Stačí se nám jen ozvat, my to celé zpracujeme. Přesně jim řekneme, kam to vezeme. Obdarovaným lidem pak zase řekneme, od koho to mají. Stačí se podívat jen na facebookové stránky Luční boudy či Kláry Sovové. Do balíčků dáváme komplementky.

Podle nového rozhodnutí vlády dojde k postupnému rozvolňování restrikcí a ve čtyřech (místo původních pěti) vlnách budou opět otevírány všechny obchody a provozny. Restaurace (nejprve s předzahrádkami) a hotely však budou otevírat až v posledních dvou vlnách, tedy 11. května, respektive 25. května. Jak to hodnotíte? Není to pozdě?

Podle původního, několikátého plánu, mně to připadalo strašně pozdě. Teď tady vidím alespoň nějaký plán. Z naší pozice restaurace a hotelu jsou

dva měsíce nulových tržeb a pouze nákladů dlouhé a hodně dlouhé. Neměla jsem a nemám informace o chování viru Covid-19. Proto nemohu soudit je-li omezení přiměřené nebezpečí. Tuto informaci asi dostaneme až po „bitvě“. Co se mi nelíbilo, je klíčování vlády ohledně zákonných náhrad. Myslím, že stát se nemá vůči občanům uchýlovat k praktickým zamlžování a snažit se vyhnout zákonným náhradám. Rozhodnutí soudu je pro mne signálem, že je tady síla, která hlídá zákonnost. Pro spoustu podnikatelů může být toto rozhodnutí signálem snažit se udržet svoje provozny a svoje zaměstnance s tím, že nucené přerušení a škody jim mohou být kompenzovány soudem. Asi to nenahradí vše, ale spousta podnikatelů to může trochu uklidnit. Z vývoje věci jsem tedy ráda.

Vy jste původem z Prahy, jak jste se vlastně dostala do Krkonoš a poté na Luční boudu?

Měla jsem dlouhou dobu přítele z Trutnova. Když se začala prodávat Luční bouda, tak jsme se tam byli několikrát podívat. Tehdy podmínky ještě nebyly tak striktní, takže jsme se tam dostali na skú-

INZERCE

it INGTOURS
CESTOVNÍ KANCELÁŘ

Máme pro Vás připravenou pestrou nabídku zájezdů...

Zájezdy do celého světa

- poznávací zájezdy
- aktivní dovolená
 - eurovíkendy
- dovolená u moře
- lázně a wellness
 - termály
 - exotika

Autobusové zájezdy

- termály Slovinsko
- adventní Drážďany a Wrocław

Výhodné pobyty pro každého

- Nabídka ubytování v České republice, Slovensku, Maďarsku, Slovinsku, Rakousku, Polsku a Chorvatsku.

Hotel-Pension.cz

Wellness Tip.cz

Ke každé rezervaci zájezdu obdržíte malý dárek.

Více informací na pobočce cestovní kanceláře
v ulici Zámecká 1453 ve Vrchlaby

Tel.: 702 093 598 | E-mail: zajezdy@ingtours.cz | aktuální informace [na Facebooku!](#)

VÝPRODEJ SKLADOVÝCH VOZŮ SCALA

se zvýhodněním až 103 100 Kč

ŠKODA
SIMPLY CLEVER

od 299 900 Kč

Vyobrazení vozu je pouze ilustrativní.
Kombinovaná spotřeba a emise CO₂:
4,7–5,1 l / 100 km, 108–116 g/km

Dosáhnete výš než si myslíte.

Pořídte si u nás rodinný vůz ŠKODA SCALA s motorizací 1,0 TSI 70 kW za jedinečnou cenu a se zvýhodněním až 103 100 Kč. Stačí, když využijete financování se ŠKODA Financial Services a nechte nám Váš stávající vůz protiúčtem.

Váš autorizovaný prodejce vozů ŠKODA:

HAVEX-auto, s.r.o.

Na Bělídle 503, 543 01 Vrchlabí

Tel.: 499 406 321, 499 406 325

E-mail: vr.nv@havex.cz

www.havex.cz

ŠKODA Financial Services

Úvěr. Leasing. Pojištění. Mobilita.

Vzorový příklad financování vozu ŠKODA SCALA 1,0 TSI 70 kW ve výbavě AMBITION, barva modrá energy, v ceně 299 900 Kč vč. DPH. Výše akontace 30 %, doba splácení 72 měsíců, splátka 4 577 Kč včetně DPH včetně pojištění STANDARD s 5% spoluúčastí. Tato indikativní nabídka není nabídkou ve smyslu §132 zákona č.89/2012 Sb., občanského zákoníku. Jejím přijetím nevzniká mezi společnostmi ŠKODA Financial Services a druhou stranou závazkový vztah.

BIO

Klára Sovová (53)

Vystudovala střední grafickou průmyslovou školu v Praze, po níž pokračovala na Právnickou fakultu Univerzity Karlovy. Ve volném čase se věnuje svému psovi a píše pohádky. Je rozvedená a má jednoho syna a jednu vnučku.

tru. Byl právě úplněk. A jelikož na Luční boudě není světelný smog, tak tam vidíte Měsíc jakoby úplně zavěšený nad Luční boudou. Ten pohled mě opravdu dostal. Když se to v roce 2003 prodávalo, byla Luční bouda už v konkurzu, zúčastnila jsem se výběrového řízení. Mně se toto místo zdálo velice nádherné a naprosto mě uchvátilo. Tak jsem do toho naběhla. S odstupem času musím říci, že i docela naivně, ale zároveň šťastně.

Jak to?

Protože když jsem se pak podívala na stav budovy, tak jsem si poplakala. (smích) Ale naštěstí mám kolem sebe šikovné lidi a dali jsme to nakonec dohromady. Mám z toho radost a dobrý pocit. A protože jsem si pořídila psa - bernardýna Bohouše, je to již můj domov. Došlo k zásadní změně v mém životě a už je ze mne, asi definitivně, boudař.

Kdy došlo ke znovuotevření Luční boudy?

Bylo to v roce 2004. Samotná rekonstrukce trvala rok a půl. Přičemž ze začátku jsme otevírali jen část, což bylo prvních sedm pokojů. Od té doby neustále modernizujeme. Platí to i pro současnost, protože u některých pokojů budeme vylepšovat zázemí nebo budeme měnit okna, protože některá z nich jsou podle mne stará i padesát let. V jednotlivých pokojích chceme udělat galerii z fotek pana Tomana, který z Vrchlabí létá cessnou nad Krkonošemi a fotí je shora. Na těchto fotkách jsou k vidění věci, které si seshora nemůžete jen tak prohlédnout, protože člověk není pták.

Když se vrátíme k samotné rekonstrukci Luční boudy, jak to bylo nákladné?

Řekla bych, že první část rekonstrukce stála mezi

pěti až sedmi miliony korun. Je pravda, že tenkrát byly stavební náklady poněkud jiné, než tomu je dnes. Je potřeba si uvědomit, že v roce 2003 byla jiná hodinová sazba stavebních firem.

K neodmyslitelným symbolům Luční boudy patří i bernardýn Bohouš. Co nyní dělá? Jak reaguje na to, že opadl turistický ruch?

Užívá si poslední týdny zimy (rozhovor probíhal v polovině dubna), protože u nás máme ještě pořádně sníh. Když se kouknete na webkamery, nejradši Bohouš leží ve sněhu na cestě. Asi vyhlíží hosty. (smích) Chybí mu děti, protože je má opravdu strašně rád, jelikož mu stále něco nosí. Ale jinak je spokojený.

V loňském roce vyšla knížka pohádek Bohouš z Luční boudy. Bude mít tato kniha nějaké pokračování?

Určitě, bude druhé pokračování. Ještě nám chybí jedna pohádka s Bohoušem a dáváme to dohromady. Přece jen chceme být aktivní a v jedné pohádce se dotýkáme současného problému s viry, protože Bohouš jede na očkování do Trutnova na veterinární kliniku a tam se zaobírá, jak to s tím očkovaním je. Takže ano, druhá knížka bude a já věřím, že ji vydáme počátkem září.

Co jste dělala před tím, než jste přišla do Krkonoš a na Luční boudu?

Jsem advokát a tuto profesi mám stále. Dělán to ráda. Ne že bych se někde ráda hádala u soudu, ale myslím si, že někdy se za svoje práva musí člověk opravdu prát a že advokacie mnohdy pomáhá narovnat věci ve společnosti. Je vždy lepší jít k soudu, než se fackovat před hospodou.

Jak hodnotíte jako podnikatelka prostředí, které stát pro podnikání vytváří?

Pokud bych hovořila o advokacii, tak tam bych to viděla tak, že stát se vůči advokátům a naší advokátní komoře chová velice vstřícně a my s tím nemáme problém. Ale co se týče restaurací a hospod, tak tam byrokracie přerostla v úřednický socialismus, a musím říci, že u řady formulářů si nedovedu představit, že by se daly k něčemu rozumnému využít. Nyní už to přesahuje možnosti jednotlivých malých podnikatelů, aby to vůbec zvládli. Stát by to měl určitě omezit. Máme tady pandemii, řešíme úplně jiné věci. Pokud mám mluvit za sebe, tak ze dne na den mi zavřeli provoz, zůstali mi zaměstnanci, a já musím sehnat peníze na jejich výplaty a musím pro ně vymyslet nějakou práci. A v takové

době mi statistický úřad pošle k vyplnění formulář, který má osmnáct stránek... Takže jsem si říkala, že se na tom úřadě asi nějaká paní probudila. Tohle přece není normální.

Krkonoše, Vrchlabsko a Podkrkonoší jsou jednou z bašt cestovního ruchu v České republice. Jak hodnotíte symbiózu zdejšího prostředí, lidí a přírodních podmínek?

Jelikož je tady Krkonošský národní park a lidé, kteří jsou s turistikou dlouhodobě spjatí, jsou tady sjezdovky, půjčovny kol (zvláště mám ráda s elektrickým pohonem), spousta atrakcí i pro letní vyžití v přírodě jako například naučné stezky, tak jsem toho názoru, že to je kraj, který umí turistům služby poskytnout. Doufám, i s ohledem na to, co se nyní děje, že se lidé budou věnovat více domácí turistice a třeba v létě přijedou. Tedy pokud to vláda dovolí.

Jste původem z Prahy, ale už o sobě říkáte, že jste boudařka. Znáte dvě různá prostředí. Jak byste definovala rozdíl mezi Pražany a horaly?

Myslím, že v Praze se řeší spousta věcí, které mnohdy za to ani nestojí, ve vztazích se pitvá každá maličkost. Tady je život takový přímočařejší a vztahy mezi lidmi jsou jasnější. To mám ráda. Zaslouchla jsem i takové úsloví „Tady na horách se to tak nebere!“.

Říká se, že všechno špatné je k něčemu dobré. Co dobrého očekáváte od situace, až současná koronavirová epidemie skončí?

Berme karanténu a zastavení části našich životů jako čas k zamyšlení, kudy a jak pak vykročit. Doufám, že si stát vezme nějaké ponaučení z toho, co udělal špatně, a z toho, k čemu ho karanténa a nemožnost lidí se vzájemně napřímo potkávat dotlačila. To je příklad digitalizace, o které se zde mluví už léta, a najednou vidíme, že to jako trošičku jde. Dnes nemusíte jít na úřad práce zaregistrovat se osobně, ale uděláte to elektronickou cestou.

Dalším případem je školství. Učitelé se naučili komunikovat se spoustou žáků elektronicky a mohou jim dávat úkoly. I když moje kamarádka má dvě děti a tvrdí, že učitelé dávají úkoly jí. (smích) Teď přesně ví, jak je to těžké povolání být učitelem. Možná tato digitalizace společnosti je něco, co by mohlo společnosti pomoci život zjednodušit. Stát a úřady by měly být ku prospěchu občanům, a ne jim překážet. A určitě bych zopakovala solidaritu mezi lidmi, kreativitu Čechů a jejich pospolitost. Jsme sice malý národ, ale chytrý a šikovný, pokud použijí slova jednoho čerta z pohádky. ■

INZERCE

INZERCE

**PŘEMÝŠLÍTE
KOMU SVĚŘIT
SVOJI
NEMOVITOST?**

EVROPA
REALITNÍ KANCELÁŘ
VRCHLABÍ

☎ 499 423 793

☎ 737 767 767

✉ vrchlabi@rkevropa.cz

www.rkevropa.cz/vrchlabi

Jilemnická obchodní společnost s více než 25letou tradicí na českém trhu pro Vás rozváží čerstvé ovoce a zeleninu nejen do restaurací, hotelů, škol a školek, ale i do dalších gastronomických zařízení. Nově jsme pro Vás připravili službu ZdraváBedýnka, kterou Vám doručíme zdarma až domů. Dostupné varianty jsou ZdraváBedýnka Mix, Ovočná a Zeleninová. Kromě toho nově spouštíme e-shop s možností online platby kartou. Objednávat můžete přímo na e-shopu nebo na telefonním čísle. Pro více informací navštivte naše webové či facebookové stránky.

Možno kontaktovat každý den

Objednávky přijímáme vždy den předem do 12:00

☎ +420 777 411 402

📘 Jilemnická obchodní

📷 jilemnickaobchodni

✉ info@jilemnickaobchodni.cz

www.jilemnickaobchodni.cz
www.rozvoz.jilemnickaobchodni.cz

ROZVOZ ČERSTVÉHO OVOCE A ZELENINY

Dlouholetá tradice

Každý všední den zavážeme domácnosti, hotely, restaurace, školky, školy a jídelny

Rozvozné trasy

Okolí Jilemnice, Studenec, Horní Branná, Valteřice, Rostoky u Jilemnice a přilehlé obce

- každý všední den

Čistá u Horek a přilehlé obce

- pondělí a čtvrtek

Jilemnice, Výchová nad Jizerou, Poniklá, Jablonec nad Jizerou, Vysoké nad Jizerou, Roprachtice, Harrachov a přilehlé obce

- pondělí a čtvrtek

Jilemnice, Vrchlabí, Kunčice nad Labem, Lánov, Prosečné, Hostinné, Strážné

- pondělí, středa a pátek

Špindlerův Mlýn

- středa

Nová Paka, Lomnice nad Popelkou a přilehlé obce

- po dohlavě

Věřím, že se tomu jednou budeme smát

JIŘÍ ŠTEFEK,
FOTO: PETR TICHÁČEK

Prázdný lokál, židle „na ježka“ a v pivních tancích ani kapička zlatavého moku. Tak nějak to v současné době vypadá v Tankovně U Učíků na Liščíh kopci. A dalších „pár dní“ to tak ještě zůstane. Majitel Tankovny Jaroslav Učík se přesto připravuje na letní sezonu, rekonstruuje a natírá, ale zlobí se i na stát, že malým živnostníkům vůbec nepomáhá. Vedle toho ještě jezdí na dvanáctihodinové směny k hasičům do Špindlerova Mlýna.

Za normálních okolností by U Učíků na zahrádce za Tankovnou během slunečných dubnových odpolední seděli hosté. Letos tam však není ani noha. Místo toho je branka na zahrádku zamknutá a přehrazená páskou. Stejně zavřené jsou i prostory lokálu. Stalo se tak už v půlce března. Doslova ze dne na den.

Jaroslav Učík přijíždí ze své směny ve Špindlerově Mlýně, má na sobě ještě hasičský mundúr a usedáme k jednomu ze stolů, který vypadá jako nový. „Co máme dělat, když máme zavřeno? V době volna tedy rekonstruuje, všechno jsme natřeli a tak dále. Na letní sezonu jsme připraveni,“ říká. „Ale

11. května neotevřu, protože nemám venkovní WC. Takže pro mě platí datum až 25. května,“ přemítá. Je ale rád, že oproti původnímu plánu dojde k urychlení otevření pohostinských zařízení o dva týdny. „Přesto ještě nikdo neví, co bude dál a zda to ve slíbeném datu skutečně dopadne. Nicméně nyní už to vypadá o trochu naději a nálada ve společnosti se zlepšuje. Původně jsem si však myslel, že nám řekli nějaké datum jen proto, aby nás umlčeli. Teď už jsem větší optimista,“ dodává.

Nedostatkem volného času však Jaroslav netrpí. Jezdí na pravidelné dvanáctihodinové směny do Špindlerova Mlýna, kde na tamní hasičské stani-

ci – tedy pokud nemají výjezd – se svými kolegy ozonují auta. „Vyzkoušel jsem si to i na svém autě a po následující čtyři dny to je, jako kdyby bylo nový,“ říká. Zájem o ozonování je velký, ale objednat se se svým autem může kdokoli. Po směnách pádí Jaroslav domů, kde na něho čeká manželka, která momentálně pracuje v režimu home office, a tři děti.

Stan před nemocnicí

Ozonováním aut ve Špindlerově Mlýně však výčet Jaroslavových aktivit nekončí. Díky svým kontaktům, dlouholeté úzké spolupráci s plzeňským Prazdrojem a na popud vrchlabského místostarosty Michala Vávry zařídil, že před vrchlabskou nemocnicí stojí velkokapacitní stan, kde dochází k odběru vzorků u lidí, kteří chtějí zjistit (nebo u kterých se to zjistit musí), jestli i oni nemají koronavirus. „Díky mé iniciativě si tyto stany z Prazdroje mohou zdarma zapůjčit v jakémkoliv městě po celém Česku. Z Plzně jim je přivezou, postaví a nechají je tam tak dlouho, jak je potřeba,“ říká Učík.

To však není vše. Jaroslav od Prazdroje zařídil pro operační střediska hasičů dodávky i birellů v plechu. „Když se v Plzni doslechli, že za touto iniciativou stojí Jarda Učík z Vrchlabí a že je to pro hasiče, tak to bylo schváleno velice rychle. Moje známost v tom trochu pomohla,“ říká s hrdostí, ale i s takovou intonací, že nechce, aby to vyznělo, že se vyťahuje.

S hygienickými a bezpečnostními opatřeními, která stát od počátku nouzového stavu uvalil, však Jaroslav souhlasí. „Bylo dobře, že to takto nastavili. Já osobně bych byl ještě tvrdší,“ říká. „Dokud se to netýká nás osobně, tak je to každému jedno. Ale až se to dotkne někoho z rodiny, tak to dotýčný bude vnímat úplně jinak,“ dodává.

Pomoc od státu? Spíš byrokracie

Když stáčíme hovor k aktuálnímu dění v pohostinství, mizí Jaroslavovi úsměv z tváře. „Samozřejmě že nás to všechno bolí. Přišli jsme o čtené jarní akce, se kterými člověk počítá, aby mohl třeba přežít slabší zimní období. Ten, kdo má zdravé podnikání, by měl mít vygenerovaný finanční polštář alespoň na tři měsíce. Horší však je, že hospoda negeneruje žádné peníze a stát nijak nepomáhá,“ říká.

O čerpání prostředků ze záchranných covidových programů mluví s velikou nedůvěrou. „Na zpracování kurzarbeitu musíš mít někoho, kdo ti to udělá, sám nemůžeš, je to byrokraticky náročné a složité,“ vypočítává. Se stejným rozhořčením mluví o ministrech, ale i poslancích a senátorech. „Všechno je strašně zdlouhavé. Nejprve se hádají na vládě, pak ve sněmovně a nakonec v Senátu. Je to už jen politikaření, o rychlou pomoc lidem, kteří ji potřebují, už jim příliš nejde. Na podzim mají být volby, tak si všichni hladí ego a snaží se být nejlepší před námi. Ale je to spíš hra na efekt,“ říká.

Stejně příkře hovoří i o státních garantovaných půjčkách. „Proč bych si měl brát od státu půjčku? Tady mnoho lidí nemá ponětí, co po těch firmách stát všechno chce. V budoucnu pak nebudu mít na to, abych to splatil, a stát mně hospodu sebere? Když už hospodští v Praze či Plzni zavírají nebo říkají, že za měsíc zkrachují, tak co my potom tady u nás?“ zlobí se.

Přestože v Česku již dochází k postupnému uvolňování zákazů podle vládního harmonogramu, očekává Jaroslav Učík neblahý dopad na soukromou sféru. „Teď se ukáže, jak je kdo schopný a silný. Nicméně domnívám se, že dojde k velkému podnikatelskému přeskupení, řada podnikatelů zanikne,“ prognózuje.

Velké plány na léto si Jaroslav nedělá. „Letos na dovolenou nepojedu, uděláme si ji asi na zahrádě u bazénu. Je mně to jedno, ať si sem za hospodu lidi klidně přinesou na louku deku a užijí se tu celý den,“ říká. Přesto se celou situaci snaží vnímat pozitivně a ve stejném duchu hledí i do budoucna. „Věřím, že se brzy tady sejdem v hospůdce a za půl roku se tomu už budeme jenom smát,“ uzavírá. ■

Tomáš Prouza (47)

Ostravský rodák žije od svých 18 let v Praze. Vystudoval bakalářský obor mezinárodní obchod a navazující magisterský obor mezinárodní politika a diplomacie s vedlejší specializací na žurnalistiku na Fakultě mezinárodních vztahů VŠE v Praze. Později studoval na Open University ve Velké Británii. V letech 2004 až 2006 působil jako náměstek ministra financí ČR, v letech 2014 až 2017 jako státní tajemník pro evropské záležitosti při Úřadu vlády ČR a v letech 2016 až 2017 jako koordinátor digitální agendy ČR. Prezidentem Svazu obchodu a cestovního ruchu ČR se stal v říjnu 2018.

Řekněte hospodským a restauratérům, že se vrátíte

✎ JIŘÍ ŠTEFEK,
FOTO: ALEŠ PETRUŠKA

Dopady epidemie koronaviru postavily v České republice do přímého ohrožení obrovské množství pracovních pozic. Například v cestovním ruchu a pohostinství by se mohlo jednat dokonce až o každé šesté místo. Tomáš Prouza, prezident Svazu obchodu a cestovního ruchu ČR, se v rozhovoru pro Vrchlabinky pozastavuje nad tím, že vláda při plánování uvolňovacích opatření nekomunikovala se zástupci dotčených oborů. Vítá však, že přepracovaný a rychlejší harmonogram uvolňování kopíruje původní návrhy jím vedeného svazu.

Vláda rozhodla, že otevírání obchodů a služeb kvůli koronaviru bude probíhat ve čtyřech vlnách od 20. dubna do 25. května. Jak hodnotíte tento plán? Nemělo by být uvolňování rychlejší?

Těch vln je minimálně šest, protože i na konci té páté tady zůstane řada omezení. Navíc opakovaně vidíme, jak vláda ze dne na den mění názory, a proto bych především očekával, že vláda zveřejní kritéria, podle kterých se rozhoduje, a podle těchto veřejně známých čísel celý plán buďto zjednoduší a urychlí, nebo naopak přibrzdí. Současná podoba

ba plánu je ale v řadě případů nelogická - proč je třeba v pořádku sedět hodinu s instruktorem autoškoly v autě a je problém nechat se ostříhat? Když se dívám na plány Německa nebo Rakouska, jsou rychlejší, ale hlavně jednodušší a logičtější. A jsou postaveny na jasných číslech o počtu nemocných.

Konzultovala vláda s vámi osobně či vámi vedeným Svazem obchodu a cestovního ruchu prvotní harmonogram uvolňování, který měl trvat až do 8. června?

Nikoliv. Opakovaně jsme to po vládě žádali, ale i ministři nám odpovídali, že „to rozhodují epidemiologové“, „to je mimo naši kontrolu“. Ale o fungování státu tady přece rozhoduje vláda, která také nese odpovědnost. Přijde mi proto nepřijatelné, že se vláda té své odpovědnosti zříká a schovává se za někoho jiného. Srovnávám to také se zkušeností kolegů z jiných zemí, se kterými vláda pravidelně diskutuje, společně hledají nejlepší možná řešení a hlavně vzájemně poslouchají své argumenty. V Čechách mám pocit, že se vláda prostě zamilovala do slov „Zakazuje se!“.

Jak jste zareagoval na upravenou verzi plánu, která počítá s rychlejším rozvolňováním zákazů?

Nový plán ukazuje, že s námi sice vláda nejedná, ale aspoň bere naše veřejně představované argumenty. V podstatě všechny změny kopírují naše návrhy, za což jsem rád. Příště by ale bylo jednodušší, kdyby nás vláda pozvala ke stolu rovnou, nemusela by udělat tolik zbytečných chyb.

Lze předpokládat, že jedním z dopadů pandemie bude ztráta mnoha pracovních míst v obchodu, službách či cestovním ruchu. S jakými počty počítají vaše optimistické, ale i pesimistické prognózy?

V obchodu, službách a zejména cestovním ruchu se bojím o více než 120 tisíc pracovních míst, v cestovním ruchu a restauracích by to mohlo být až každé šesté pracovní místo. Nebude to navíc rozloženo rovnoměrně, velký dopad bude především tam, kde spoléhají na turisty ze zahraničí.

Otevírání restaurací a hotelů je naplánováno až na poslední dvě vlny uvolňování. Než se tak stane, ještě uplyne řada dní, v případě úplného otevření restaurací to bude ještě téměř měsíc. Jak moc se tento vzdálenější termín projeví na kondici, finančním zdraví a zaměstnanosti v pohostinství? Lze ještě očekávat, že by vláda přehodnotila svoje rozhodnutí a otevření těchto provozoven uspíšila?

Pevně doufám, že se vláda ještě znovu zamyslí nad svým plánem, protože ten je v řadě věcí nelogický. Pravidelně vládě dáváme podklady a návrhy, jaká hygienická opatření by se mohla přijmout, abychom snížili rizika. Chápu opatrnost a je vidět, že

ta přísná opatření na začátku března měla smysl. Pokud ale budou počty nakažených klesat rychleji, než se původně očekávalo, mělo by se také urychlit otevírání restaurací i obchodů. Dá se to udělat chytře, stačí jen chtít.

V Krkonoších a Podkrkonoší je pohostinství a cestovní ruch významnou složkou lokální ekonomiky. Jak se zde projeví předčasné ukončení zimní sezony a opožděný nástup jarní/letní sezony způsobený epidemií koronaviru?

Bude hodně záležet na tom, jestli máme chytrou vládu, nebo ne. Chytrá vláda by totiž udělala dvě věci. Tou první je udržení alespoň částečné podpory pro firmy, které se budou rozjíždět po konci nouzového stavu jen pomalu - a to bude určitě platit i pro firmy v cestovním ruchu, protože někteří lidé se budou bát cestovat. A tou druhou je podpo-

INZERCE

SKVĚLÁ ITALSKÁ PIZZA
ROZVOZ po Vrchlabí ZDARMA
Volejte: **733 647 050**
www.mincovna.cz

20

07

Rok plný výročí
Období nečekaných překážek
Ale nevzdáváme se, tak nám držte palce

UFFO - 10 let od otevření mimořádné stavby
Cirk-UFF - 10. ročník mezinárodního festivalu nového cirkusu
Trutnovský podzim - 40. ročník mezinárodního hudebního festivalu

www.uffo.cz

ra investic do modernizace a zvýšení kapacit cestovního ruchu na nadcházející zimní sezonu. Řada lidí letos nedobrovolně zůstane jen v Česku a je to svým způsobem šance ukázat jim, jak krásně u nás je. A chytrá vláda by udělala třeba aspoň to, co dělá řada okolních zemí - pokud se majitelé hotelů, restaurací, sjezdovek a atrakcí společně dohodnou na investici do rozvoje svého regionu, stát jim tu investici dorovná. Zkušenosti z celé Evropy ukazují, že takový společný postup několikanásobně zvedá investice do společné turistické infrastruktury.

Jak hodnotíte kompenzace, které vláda nabídla živnostníkům a provozovatelům služeb, kteří museli zavřít své provozovny?

Nejlepší je program pro živnostníky od ministerstva financí. Je jednoduchý, bez zbytečné byrokracie, a první peníze byly vyplaceny už třetí den po schválení zákona. Je to mimo jiné i proto, že ministryně Schillerová ke tvorbě programu přizvala lidi z praxe. Naproti tomu programy Antivirus na udržení pracovních míst a ošetrovné pro živnostníky jsou v základu udělané správně, ale realizace je neuvěřitelně byrokratická a výrazně zpožďuje výplatu peněz, které lidé i firmy nutně potřebují. Nedokážu pochopit, proč je potřeba dokládat potvrzení školy, že byla zavřena, když školy plošně zavřela vláda. A stejně tak je v 21. století nepochopitelné vyžadovat kopii smlouvy o bankovním účtu, když většina lidí funguje se svou bankou čistě online.

Jak moc ovlivní doznívající pandemie koronaviru sezonu letních dovolených?

Děsí mě to, jak se řadě politiků zalíbilo zavírat naše hranice. Lidé přeci nejsou takoví šílenci, aby cestovali někam, kde bude nějaké velké ohnisko nákazy (a lidi z rizikových oblastí navíc po návratu můžete dát do karantény). Ale proč mít proboha zadržované hranice na Slovensko, když jsme s nimi tak

silně provázání lidsky i byznysově? A proč mít vojáky se samopaly v ruce, hlídající, aby někdo na Sněžce neudělal ani krok na polskou stranu? Počítejte proto s tím, že letošní dovolená bude spíše v Česku a bude spíš kratší, protože v Česku nemáme tolik volných kapacit. Na druhou stranu letošní léto bude ideální třeba pro návštěvu Prahy, protože ceny ubytování, jídla i atrakcí budou muset jít dolů.

Řada odvětví žádá pro sebe od vlády přímou a adresnou podporu. Měla by vláda nebo vládní agentura CzechTourism podpořit domácí cestovní ruch?

Působí hodně zvláště, že kvůli koronaviru dostali čeští zemědělci nové dotace 4,3 miliardy korun, aniž by byli jakkoliv zasažení, naproti tomu extrémně silně zasažený cestovní ruch dostal přesně nula korun. Ale na to už jsme za ty roky zvyklí, každý rok do veřejných rozpočtů cestovní ruch odvede zhruba 100 miliard, zpátky nedostává téměř nic. Nechceme ale stát jen s nataženou rukou, proto restaurace prodávají alespoň z okýnka, hotely a penziony modernizují, vznikají online portály na výběr letní dovolené po Česku a podobně. Stačily by nám tři jednoduché věci: udržet částečnou podporu pro zaměstnance první tři měsíce poté, co se začne Česko opět vracet do normálu. Odložit o rok platby daní, abychom všechny vydělané peníze mohli dávat lidem na mzdy a na rozvojové investice. A zajistit férové zapojení státu, aby dorovnal investice do turistické infrastruktury.

Co by měli udělat obyčejní Češi pro záchranu a přežití co největšího počtu provozoven či restaurací?

Nevykašete se na ně. Zajděte si aspoň občas koupit do oblíbené restaurace jídlo. Vyzkoušejte si něco dát z restaurace, kde jste nebyli. A řekněte hospodským a restauratérům, že se vrátíte, až bude situace zase normální. Potřebují vědět, že má smysl, aby hospodu udrželi v chodu i za téhle těžké situace. ■

INZERCE

Nabízím pozici obchodního poradce.

Staňte se součástí silné společnosti, která určuje směr.

Vzdělávání, online výuka, fixní roční částka 132.000 Kč + provize, skvělý tým a dlouholeté zkušenosti.

Kontaktujte mě

Vladimír Cerman, manažer obchodní skupiny Vrchlabí, Trutnov a okolí

☎ 605 280 170

✉ vladimir.cerman@generaliceska.cz

1
NASTARTUJTE SVOU KARIÉRU
S JEDNIČKOU
NA ČESKÉM TRHU

Naším zaměstnancům jsme zajistili práci a jistotu příjmů

Společnost ARGO-HYTOS s.r.o. nepřerušila svůj chod ani v době epidemie koronaviru a vytvořila pro své zaměstnance nejbezpečnější podmínky pro práci. Jednatel Milan Bezdíček v rozhovoru pro Vrchlabiny popisuje, jak v době od vyhlášení nouzového stavu v České republice společnost ARGO-HYTOS s.r.o. fungovala, a vyzdvihuje vzájemnou toleranci, pomoc a solidaritu nejen mezi zaměstnanci.

Prísna opatření proti šíření pandemie koronaviru v České republice v mnoha ohledech zastavila či významně omezila běžný život. Jak moc zasáhla vás osobně a jak podnik ARGO-HYTOS s.r.o.?

„Pandemie“ mne zasáhla podobně jako většinu z nás. Starost o lidi kolem mě, jak doma, tak ve firmě, omezení pohybu, povinnost nošení roušky, chybějící informace o tom, co bude dál. Ve firmě jsme opatření vlády pocítili především v okamžiku uzavření školek a škol, kdy bylo mnoho z našich zaměstnanců nuceno zůstat doma s blízkými. Na tuto situaci jsme museli reagovat zaučováním pracovníků na nové pozice a změnami priorit při realizaci zakázek. Ve velmi omezeném rozsahu jsme využili možnosti home office pro několik kolegů z kanceláří.

Na rozdíl od řady jiných podniků v České republice jste nepřerušili výrobu a neposlali své zaměstnance

domů. Byla i zde tato varianta ve hře, nebo jste o ní vůbec neuvažovali?

O této variantě jsme uvažovali. Namísto toho jsme se rozhodli jít jinou cestou, a to vytvořit co nejbezpečnější podmínky pro zaměstnance a zajistit jim možnost pracovat s minimálním rizikem nákazy. V řadě případů jsme byli přísnější, než v danou dobu požadovala hygiena. Vytvořili jsme několik krizových scénářů pro různé možnosti dopadu plynoucí ze šíření koronaviru. Díky skvělé práci našeho nákupního a logistického týmu jsme dokázali zajistit dostatek dílů a nebylo tedy nutné výrobu odstavit. Dobrou organizací výroby jsme vyřešili, že nám dočasně chyběli pracovníci.

Aktuálně nám dělá starosti pokles v příjmu nových objednávek z důvodu měsíčního uzavření třetiny našich významných zákazníků. Pro zajištění budoucnosti naší firmy musíme udržet zaměstnance na všech pozicích a při tom udržet firmu v kladných číslech. Proto hledáme nejlepší cestu, jak se vyhnout propouštění a jak společně překonat těžké období s jistotou zaměstnání.

Firmy, které zůstaly po dobu nouzového stavu otevřeny, musely respektovat přísná hygienická opatření. Jak tato pravidla v praxi vypadala u vás?

Zavedli jsme mnoho opatření od zákazu služeb-

ních cest a návštěv, upevnění hygienických pravidel, rozmístění dezinfekcí po firmě, obalení klik měděnou páskou, zavedení speciálního režimu v jídelně, pravidelné intenzivní větrání prostor firmy, neustálé dezinfekce, měření tělesné teploty při vstupu do firmy, používání vytyčených tras pro vstup/odchod do/z areálu až po povinnost nošení roušky i během práce. Nejdůležitějším prvkem v zajištění bezpečnosti našich lidí byla, je a bude otevřená komunikace napříč celou naší firmou.

Co všechno pro vaše zaměstnance společnost ARGO-HYTOS s.r.o. dělala?

Především jsme našim zaměstnancům zajistili práci a jistotu příjmu. Co se týká vybavení pro zaměstnance, všichni obdrželi 4 kusy látkových, prateľných roušek, dále dostal každý pracovník vitamínový balíček obsahující vitamíny C, B a magnesium a denně je našim zaměstnancům v prostorách jídelny k dispozici pult s ovocem pro zlepšení imunity.

Po vyhlášení nouzového stavu se snad všude v České republice projevil veliký nedostatek ochranných pomůcek a především roušek. Přesto i v této vypjaté situaci se projevila veliká šikovnost, obětavost a solidarita Čechů, kteří si roušky šili sami a vzájemně si pomáhali. Jak se s danou situací popasovala vaše společnost?

Roušky jsme si našili sami s pomocí našich šikovných pracovníků. Takřka ze dne na den. Roušky a respirátory jsme objednali od několika dodavatelů ihned při zvýšeném šíření viru. První dodávky nám však zabavila celní správa bez náhrady, další nám byly doručeny až koncem března a v průběhu dubna. Nebyť našich šikovných pracovníků, nikdy bychom nestihli zajistit dostatek roušek včas.

Spolujednatel společnosti, pan Rainer Christmann, je Němec. Přeshraniční pohyb osob byl však v rámci opatření takřka zastaven, a pokud k němu docházelo, lidé museli do domácké karantény. V jaké situaci se nyní nachází a jak s ním komunikujete ohledně obvyklých manažerských rozhodnutí?

Pan Christmann je od začátku nouzového stavu doma v Německu. I když už by mohl do Česka přijet, prozatím zasahuje do řízení firmy denně prostřednictvím telekonferencí, jelikož vidina absolutního uklidnění situace je na obou stranách, jak v Německu, tak i u nás v Česku, stále nejistá. Mohu říci, že uzavření hranic ho nijak zvláště neomezuje ve výkonu jeho funkce. Komunikujeme s ním, ve-

deme poradily a při videokonferencích máme pocit, jako by seděl vedle nás. Z jeho slov je však patrné, že se na návrat do Vrchlabí velmi těší, stejně jako my na něj.

V rámci omezujících opatření společnosti objevovaly a zaváděly nové metody rozhodování, řízení, plánování a dalších klíčových vnitropodnikových činností. Nakolik koronavirus ovlivnil tyto procesy ve vaší společnosti?

Neřekl bych, že jsme změnilí způsob řízení. Celá situace nás ještě více spojila a harmonizovala. Zjistili jsme, jak skvěle a efektivně dokážeme fungovat, jako jeden tým, i když při tom máme na obličej roušku. Výrazně se nám změnila řešená témata, kde od standardních operativně-strategických bodů řešíme především zajištění vlastního fungování firmy a práce pro naše zaměstnance.

Během vypjatých situací není nouze o silné lidské příběhy odvahy, hrdinství či obětavosti. Chtěl byste nějaký zmínit a veřejně na něj upozornit?

Předně bych chtěl poděkovat všem našim zaměstnancům, kteří společně prokazují odvalu a loajalitu vůči firmě tím, jak dobře zvládají vzniklou životní situaci spojenou s koronavirem. Prokazují obětavost a hrdinství už jen tím, že i v tuto nelehkou dobu chodí do práce a zodpovědně dodržují všechna nastavená interní pravidla. Jak jsem již zmínil výše, i u nás v ARGO-HYTOS s.r.o. jsme ve svých řadách našli kolegy, kteří nám ochotně pomohli například s ušitím roušek, nebo zapůjčili vlastní digitální teploměry, aby bylo možné zahájit měření tělesné teploty při vstupu do areálu. Dále se nám podařilo, po zajištění prostor naší firmy, pomoci také městu Jilemnice, a to jednorázovou dodávkou respirátorů, roušek a dezinfekce. Jsem si vědom a nesmírně si vážím všech těchto důkazů lidskosti, solidarity a kolegiality.

Co byste chtěl na závěr vzkázat vašim zaměstnancům, ale i obyvatelům Vrchlabí?

Všem vám děkuji za podporu a pochopení. Ještě nejsme z krize venku, spolu to však zvládneme. ■

ARGO
HYTOS

Dotaz: Dobrý den, loni jsem si u cestovní kanceláře zarezervovala zájezd v Itálii, který se měl uskutečnit letos v květnu, a zaplatila jsem poměrně drahou zálohu. Kvůli současné epidemii koronaviru a zákazu cestování ale s největší pravděpodobností nebudu moci odjet na plánovanou dovolenou. Jak mám tuto situaci řešit a můžu po cestovní kanceláři chtít vrátit již zaplacenou zálohu?

Advokátní poradna

Mgr. Tomáš Bobek

Odpověď: Dne 20. 4. 2020 byl definitivně schválen zákon o některých opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie koronaviru označovaného jako SARS-CoV-2 na odvětví cestovního ruchu, který Vámi uváděnou situaci řeší.

Dle občanského zákoníku máte právo odstoupit od smlouvy o zájezdu před jeho zahájením bez placení odpustného např. ve formě storno poplatků, jestliže v cílové destinaci nastaly nevyhnutelné a mimořádné okolnosti, které mají významný dopad na daný zájezd a současně máte právo na vrácení již uhrazených plateb. Epidemii koronaviru v Itálii, jako Vaši cílové destinaci, lze jistě podřadit pod takové nevyhnutelné a mimořádné okolnosti a od smlouvy o zájezdu tak můžete z tohoto důvodu bez jakýchkoliv obav odstoupit a nebudete muset platit žádné storno poplatky. Nárok na vrácení již zaplacených peněz máte dále také v případě, pokud sama cestovní kancelář daný zájezd zruší.

Po přijetí tohoto nového zákona ale cestovní kancelář není povinna Vám ihned vrátit již zaplacené peníze. Cestovní kanceláře mají totiž volné finanční prostředky v omezené míře, neboť většinu plateb přeposlávají dále hoteliérům, přepravcům a jiným subjektům, a pokud by všichni klienti chtěli ihned vrátit všechny peníze, většina cestovních kanceláří by zkrachovala. Pokud Vám tedy cestovní kancelář nevrátí již zaplacené peníze ihned, bude povinna Vám vystavit poukaz (voucher) na zájezd s platností do 31. 8. 2021, a to v hodnotě Vámi již zaplacených peněz. Tento poukaz bude přitom chráněn pojištěním pro případ úpadku cestovní kanceláře a nemusíte se tedy bát jej přijmout.

Do 31. 8. 2021 je cestovní kancelář současně povinna Vám na Vaši žádost nabídnout náhradní zájezd alespoň stejné jakosti jako zájezd původní. Zde se dle našeho názoru bude posuzovat několik faktorů, a to např. lokalita, přístupnost k moři, cena zájezdu, kvalita a množství dostupných služeb atd. Na tento náhradní zájezd přitom můžete využít vystavený poukaz. Pokud by Vám cestovní kancelář na Vaši žádost nenabídla náhradní zájezd nebo pokud o něj do 31. 8. 2021 nepožádáte, měla by Vám následně vrátit veškeré zaplacené peníze. V případě jiné cílové destinace, termínu realizace či jiných podmínek zájezdu doporučujeme co nejdříve kontaktovat příslušnou cestovní kancelář.

INZERCE

Zápisy do mateřských školek

Tradiční květnové zápisy dětí do mateřských školek letos budou mít netradiční podobu. Uskuteční se totiž bez osobní účasti těch, kterých se to týká. Jednotlivé školky ve Vrchlabí přijímají přihlášky od 2. do 16. května. Ředitelé školek apelují na rodiče, aby přihlášky podávali způsobem, který nevyžaduje osobní kontakt mezi nimi a zástupci školky. Upřednostňují proto přihlášení skrze zprávu zaslanou datovou schránkou, e-mailem s elektronickým podpisem, poštou nebo vhozením přihlášky do schránky školky. Pro osobní podání přihlášky, a to pouze ve výjimečných případech, školky určily 6. a 7. květen. Doplňující informace podají školky telefonicky nebo e-mailem.

Konkurzy na ředitele

Rada města Vrchlabí vyhláší konkurzní řízení na obsazení vedoucích pracovních míst ředitelů/ředitelky příspěvkových organizací v oblasti školství ve Vrchlabí. Jedná se o Dům dětí a mládeže Pelíšek a Základní umělecká škola Karla Halíře. Přihlášky přijímá Odbor školství a kultury v sídle Městského úřadu na Zámku do 15. května.

Učebny gymnázia získají novou techniku

Učebny Krkonošské gymnázia a Střední odborné školy ve Vrchlabí zaměřené na e-learningovou a digitální výuku obdrží notebooky, ruční 3D skener, počítače, digitální zrcadlovku, objektivu a další síťové potřeby v hodnotě dva miliony korun. Škola na pořízení techniky získala dotaci z Integrovaného regionálního operačního programu.

KRNAP otevřel novou naučnou stezku

Správa Krkonošského národního parku (KRNAP) otevřela novou Vřetenovčův Hravou naučnou stezku na hřebenové cestě mezi Janskými Lázněmi a Svobodou nad Úpou. Návštěvníci stezky se dozvědí zajímavosti o prostředí, ve kterém plž vědenovka krkonošská žije, o jeho rozmnožování a jak se dostal z Alp do Krkonoš. ■

Dvanáct tisíc roušek pro léčebnu v Janských Lázních

Nebývale silná a mimořádně hřejivá vlna lidské solidarity zasáhla lázeňskou léčebnu v Janských Lázních po odvysílání reportáže na TV Nova o nedostatku roušek a respirátorů ve zdejších zařízeních z konce března. Na prosbu vedení lázní a rodičů zde léčených dětí v následujících dnech zareagovaly desítky lidí, firem či úřadů a poslaly do střediska pod Černou horou zhruba 12 tisíc ochranných roušek.

Část z objemu takto získaných ochranných pomůcek zaslaly lázeňskému zařízení v rámci oficiálních dodávek Královéhradecký kraj a Ministerstvo zdravotnictví ČR. Televizní reportáž však oslovila i četné firmy a jedince z blízkého i vzdálenějšího okolí, kteří krátce po jejím odvysílání začali do Janských Lázní posílat zásilky roušek, respirátorů, dezinfekce či sladkostí proti děti.

„Chtěl bych na tomto místě ze srdce hluboce poděkovat všem, kteří vyslyšeli naše prosby o pomoc a zaslali nám toto nemalé množství ochranného materiálu, který je pro naši činnost naprosto nezbytný a zcela klíčový,“ uvedl Martin Vozenílek, ředitel státních léčebných lázní Janské Lázně. „Ukazuje se, že v závažných a kritických okamžicích se vždy naše společnost dokáže semknout a lidé v nich nezištně, bez ohledu na svůj volný čas či osobní potřeby dokážou projevit to nejkrásnější, co v nich je, tedy ochotu podat pomocnou ruku. Ještě jednou všem moc děkuji. Udělali pro nás hodně a my jim to nikdy nezapomeneme,“ dodal Vozenílek.

Jména všech dárců budou Státní léčebné lázně Janské Lázně průběžně zveřejňovat na svých webových stránkách a facebookovém profilu. ■

Mezi největší dárcé patřily společnosti Grund a.s., WORK PROTECT s.r.o., GLOBUS ČR k.s. Jenišov, Střední škola gastronomie a služeb Nová Paka, Pepperl-Fuchs s.r.o., AQUAPURA nadační fond, Stezka korunami stromů, Trio Zlín s.r.o., Chata Plyšanka, Ressler, módní návrháři Poner, hasiči z Hradce Králové, Hostinného, Jablonného nad Orlicí či Rudníka a desítky dalších dobrovolníků a firem. Několik stovek ušili i samotní zaměstnanci lázeňského zařízení Janské Lázně.

Nám. Svobody 38, 542 25 Janské Lázně
Tel.: +420 499 860 301 | +420 499 860 303
E-mail: info@janskelazne.com
www.janskelazne.com

Jsmo hrdí na naše lidi a výrobky. Čelíme novým výzvám

Jilemnický závod skupiny Devro vstoupil do sedmé dekády své existence. Je součástí přední globální společnosti, jejímž oborem je výroba a prodej kolagenních a plastových střev na páčky a další uzzeniny. Klíčovou součástí portfolia skupiny jsou jedlá kolagenní střeva, na která se jilemnický závod specializuje. Kromě své bohaté historie je společnost také hrdá na to, že její výrobky směřují na všechny kontinenty. A jak se společnost Devro popasovala s koronavirovou epidemií a jaké jsou její plány do budoucna?

Celosvětově má skupina Devro osm výrobních závodů, přičemž ten jilemnický je největším ve skupině, vyrábí víc než třetinu celkového objemu skupiny Devro. Střívka vyrobená za loňský rok v Jilemnicích má souhrnnou délku jako třicet rovnic obkružujících zeměkouli. Kromě výrobního závodu je Jilemnice domovem globálních týmů vývoje, nákupu, sdílených služeb a zákaznického servisu.

Již několik let prochází celá skupina Devro globalizací své organizace a firemních procesů. To s sebou přináší celou řadu změn ve způsobu práce. Cílem tohoto úsilí je vybudovat efektivněji fungující skupinu, kde spolupracují kolegové na obdobných

pozicích napříč jednotlivými lokalitami, a dochází tak k rychlému sdílení nejlepších způsobů práce. Ne vždy je to snadné, mnozí v tomto období změnil své zaběhnuté způsoby práce, učili se novým návykům a pomáhali budovat nové postupy.

Další zásadní změnu přineslo loni na podzim oznámení o uzavření závodu ve skotském Bellshillu, z něhož se ve druhé polovině roku přesune část výroby právě do Jilemnic. Rozhodnutí o přesunu výroby je pro jilemnický závod vyjádřením velké důvěry ve schopnosti našich pracovníků. Z dlouhodobého hlediska přinese tento projekt další posílení pozice našeho závodu v rámci skupiny Devro.

Výrazně se zaměřujeme na zvyšování úrovně bezpečnosti práce. V uplynulých měsících jsme v řadě oblastí takzvaně „zvýšili laťku“, což se bezpečnostních pravidel týká. Mnoho času jsme také investovali do programu Srdce a mysl, jehož podstatou je posílit v každém z nás povědomí o vlastní bezpečnosti a bezpečnosti lidí ve svém okolí, zlepšit se ve vnímání rizik ve svém okolí a zlepšit se v rozhodování při rizikových situacích. Na těchto aktivitách pracujeme v souladu s našim programem „Přemýšlej bezpečně - pracuj bezpečně - jdi domů bezpečně“.

V uplynulých týdnech jsme zažívali velmi neobvyklé období. Mnohá z opatření proti šíření koronaviru, která se momentálně stala standardem, by si ještě před několika měsíci dokázal představit jen málokdo.

Je úžasné sledovat, jak krizová situace dokáže mnoho lidí vyburcovat k nebyvalé solidaritě a obdivuhodným formám pomoci druhým. Každý, kdo se byl jen trochu zapojil do boje s pandemií, si zaslouhuje velký obdiv. Naši zaměstnanci si poděkování zaslouží hned na několika frontách. Tak jako na řadě jiných míst i v Devru se našlo několik desítek kolegyň, které se do boje s pandemií zapojily šitím roušek; dohromady takto pro sebe a své kolegy ušily hodně přes tisíc roušek.

Zvláštní poděkování pak patří naší jednotce chemických specialistů, kteří jsou pravidelně trénováni na případné řešení havarijních situací s chemikáliemi. Na výzvu Zdravotní záchranné služby (ZZS) Libereckého kraje všichni reagovali pozitivně a dobrovolně přijali – nad rámec svých pracovních povinností – nepřetržitou pohotovost; podílejí se na jilemnické stanici ZZS na dezinfekci sanitních vozů a jejich vybavení po ošetření pacientů s koronavirem.

Velké díky ale patří všem našim zaměstnancům. Jsme společnost vyrábějící potraviny a plynulé zásobování obyvatel potravinami je jedním z velmi důležitých faktorů pro úspěšné zvládnutí krize. Celá řada našich zaměstnanců v období od prvního opatření proti koronaviru až dodnes odpracovala všechny své směny a často i několik směn navíc. A to mnohdy navzdory nepohodlným opatřením (nošení roušky po celou 12hodinovou směnu při fyzické zátěži je opravdu nesnadné samo o sobě), nelehké společenské situaci a často doma

s dětmi ve školním věku. Velice si vážím každého našeho zaměstnance; každý jeden se podílí na tom, že náš závod po celou dobu krizové situace vyrábí na plný výkon, bez výpadků dodávek našim zákazníkům.

A v neposlední řadě bych rád ocenil spolupráci s městem Jilemnic, kde jsme v úzkém kontaktu od samého začátku krizových opatření a dokázali jsme si v této nelehké situaci vzájemně v několika oblastech pomoci.

I bez koronavirové krize však máme před sebou náročné období. Jsme klíčovým závodem skupiny Devro, a celkový úspěch skupiny je tak do značné míry závislý na situaci v Jilemnicích. Neustále pracujeme na zlepšování našeho fungování. V rámci toho u nás probíhá celá řada zajímavých projektů a jiných aktivit; neustále proto hledáme nové kolegy, kteří mají zájem učit se nové věci a měnit prostředí kolem sebe k lepšímu. Sledujte proto naše webové stránky www.devro.com a aktuální nabídku inzertních portálů.

Naši roli však nevidíme jen v tom, že jsme výrobní závod, který vyrábí pro celý svět a trvale své fungování zlepšuje. Uvědomujeme si i svou roli „sousedů“ ve městě, v regionu. Kromě tradiční dlouholeté podpory celé řady místních spolků, organizací, škol a dalších institucí jsme letos spustili i aktivitu Dobrý soused. V rámci ní naši zaměstnanci navrhli celou řadu dalších spolků a organizací, které podle nich zaslouží podporu své činnosti. Momentálně probíhá hlasování, během něhož zaměstnanci mezi jednotlivými nominacemi rozhodnou a vyberou ty, kterým Devro podporu činnosti v letošním roce poskytne.

Dlouhodobě se mimo jiné také věnujeme oblasti snižování dopadů naší činnosti na životní prostředí. Jedním z důležitých témat je snižování spotřeby vody potřebné pro naši činnost. V této oblasti se nám nejen dlouhodobě dařilo, ale pokračujeme i v letošním roce několika projekty, díky nimž bychom měli dosáhnout dalších výrazných zlepšení. Tématem, kterému se budeme věnovat v dalších letech, je výsadba stromů. Vidíme to jako další důležité téma, díky kterému chceme trvale být dobrým sousedem. ■

Michal Růžek
Provozní ředitel Devro s.r.o.

Hudby asi nikdy plné zuby mít nebudu

✎ GABRIELA JAKOUBKOVÁ,
FOTO: ARCHIV LIBORA FIŠERA

Prosadí se jen ten, kdo opravdu chce. Tak zní krédo kytarového virtuosa a pedagoga Libora Fišera. V rozhovoru pro Vrchlábinky tento rodák z Bukoviny u Čisté vzpomíná na své dětství v Podkrkonoší, svá studia, ale zamýšlí se i nad úrovní české hudby. Do svého rodiště se ale pravidelně vrací a každé léto v Jilemnici pořádá kytarový kurz.

Na kytaru jsi začal hrát ve svých jedenácti letech. Jaké zájmy jsi měl do té doby?

Sama víš, že jsem vyrůstal v Bukovině, malé podkrkonošské vesničce. My kluci jsme volný čas trávili tak, jak to vesnice umožňovala – hodně času jsme si hráli v přírodě, jezdili jsme na kole. Také jsem musel pomáhat rodičům, například při sušení sena. Když se ohlédnou zpět, musím uznat, že jsem právě na té vesnici prožil šťastné a taky „zdravé“ dětství. Jsem rád, že jsem mohl vyrůstat v harmonii a obklopen přírodou. A jak jsem měl zájmy? Než jsem začal hrát na kytaru, chodil jsem do hasičské-

ho kroužku. Byla to tenkrát jedna z mála organizovaných činností, kam jsme mohli chodit.

Jak ses tedy ke hře na kytaru dostal?

Byla to víceméně náhoda. Když mi bylo deset nebo jedenáct let, začali k nám do Bukoviny jezdit manželé Jelínkovi z hudební školy v Jilemnici. V té době to ještě nebylo příliš obvyklé, a proto nás to pochopitelně zajímalo. Jinak jsem žádné hudební touhy neměl, ale je pravda, že jsem dobře zpíval. U pana Jelínka jsem se mohl učit buď na klavír, nebo na kytaru. Opravdu jen náhodou jsem si vybral kytaru.

Studoval jsi na pardubické konzervatoři u S. Juřici hru na klasičskou kytaru. Jaký jsi byl student?

Nevím, jestli to mohu zpětně posoudit, ale myslím si, že dobrý. Nebyl jsem ani „šprt“, ale ani lajdák. Mám vrozenou ctižádost, a tak jsem si chtěl dokázat, že to, co dělám, dělám dobře. V předmětech, na kterých mi záleželo, jsem se opravdu snažil,

no a v těch ostatních jsem třeba neměl jedničku, ale prospíval jsem dobře. V té době bylo studium na konzervatoři (na rozdíl od technických oborů) speciální v tom smyslu, že zásadní pro úspěšné absolvování bylo nadání, talent a nadšení pro hudbu. Pro mě bylo navíc velkou výhodou, že se na konzervatoři nevyučovala matematika, byla nahrazena humanitními předměty, které mně šly a bavily mě.

Jak vzpomínáš na svá studentská léta?

Velmi rád. I když každý raději vzpomíná na to dobré a špatné se snaží z paměti vytěsnit. Bylo to samozřejmě období nejen radosti, ale i omylů a hledání sebe samého. Konzervatoř byla většinou takovým ostrovem pro lidi, kteří nebyli s tehdejšími režimem příliš loajální – a to jak pedagogové, tak i studenti.

Po absolvování konzervatoře jsi studoval na Vysoké škole hudební Ferenze Liszta ve Výmaru. Proč právě tam?

Důvodů bylo více. Možností, jak studovat v zahraničí, nebylo příliš a Výmar byl tradičně jednou z mála adres, kam čeští kytaristé studovat jezdili. Bylo to pro mě milejší, než studovat třeba v Moskvě, tam mě to opravdu netáhlo. Tak to byl asi hlavní důvod. Dalším pak byl fakt, že ve Výmaru studoval kytarista Martin Mysliveček, který na pardubické konzervatoři několik měsíců zastupoval pana Juřicu. Stal se pro nás nejen hudebním, ale také lidským vzorem. Vyprávěl nám o výmarské škole, o svých studiích a také o profesorovi R. Zimmerovi, legendě východního bloku. Právě za ním jsme se tam chtěli podívat.

Jak bys porovnal hudební školy v České republice a v Německu?

Hlavní rozdíl je v organizaci škol. V německých spolkových zemích je to rozdílné. U nás v Durynsku není často učitel v hudebních školách zaměstnaný „na pevnou“. Buď učí na více školách, nebo se zkrátka musí postarat i jinak, aby se užíval. Je to škoda, myslím, že v tomto směru jsou německé hudební školy trochu podceněné. Čeští učitelé jsou zaměstnaní a honorováni podobně jako učitelé na jiných školách. V tom mají určitě výhodu. Výuka probíhá asi stejně, v tomto směru žádný rozdíl zřejmě není. Já vyučuji na soukromé škole, máme tedy zase zcela jiný status. Děti vyučuji také ve skupinkách, touto formou, která v Čechách vůbec není rozšířená, se zabývám už od počátku. Sama máš z mých kurzů zkušenost.

BIO

Libor Fišer (54)

Narodil se 2. ledna 1966 v Bukovině u Čisté. Hru na klasičskou kytaru studoval na pardubické konzervatoři u profesora Stanislava Juřici, dále na Vysoké škole hudby Ferenze Liszta ve Výmaru. Koncertní zkušenosti získával nejen v Čechách, ale také v Německu, Portugalsku a Španělsku. V roce 2002 vydal CD „Portrait“, „Porque no?“ a „Cosa Bossa“, nahrával pro rozhlas i televizi. Nyní vyučuje hru na kytaru v soukromé hudební škole v německém Eisenachu, vede semináře v Německu, Litvě, Holandsku i Bosně-Herzegovině. Libor Fišer je také autorem nebo spoluautorem několika publikací.

Nyní žiješ v Německu. Poslechněš si i přesto sem tam současnou českou hudbu?

Hudbu většinou neposlouchám tolik z té polohy emocionální, jako řemeslné. Na koncerty nebo festivaly se nedostanu, ale poslouchám českou hudbu prostřednictvím médií, tedy rozhlasu a televize. Ta samozřejmě muziku filtrují a předkládají posluchačům hlavně tzv. mainstream. Neopírám, že je v Čechách mnoho šikovných muzikantů a kapel, ale myslím si, že se hodně nápadů opakuje. Kapely z osmdesátých let nastavily právě v těch nápadech a invencích laťku tak vysoko, že většině současných kapel nezbyvá nic jiného, než je napodobovat.

A co současná německá hudba? Kterého novodobého německého interpreta či kapelu bys nám doporučil?

V Německu je to podobné, i tady kapely hodně čerpají z toho, co tu už bylo. Moji žáci mi samozřejmě často přinášejí písničky různých interpretů, které by chtěli hrát. Doporučil bych posluchačům podívat se do historie a poslechnout si třeba klasičské kapely, které pocházejí z Německa, například Scorpions – to je kapela, která přinesla do rockové hudby určitě mnoho nových prvků. V takovém popu to byla zase kapela Boney M, jmenovat bych mohl i Alphaville a některé další.

Před zahájením jednoho z tvých kurzů jsem si na kolečkových lyžích zlomila palec u ruky. Víš o tobě, že rád lyžuješ. Nebojíš se případných pádů a zlomenin? Určitě se bojím a zrovna lyžování je sport, při kte-

rém se úrazů stává poměrně hodně. Pro kytaristu je problém i to, když se řízne do prstu, ulomí si nehet nebo se spálí. Nejen na lyžích, ale při čemkoli jiném se snažím si ruce chránit. Na lyžích jezdím rozumně, abych chránil nejen sebe, ale i ostatní. Raději oželím výhled na krásná panoramata a volím večerní lyžování, kdy bývají sjezdovky volnější a přehlednější.

Tvým dalším koníčkem je vyrábění ze dřeva. Co všechno vyrábíš?

Tak například vloni jsem si udělal na zahradu stůl a lavičce. Postavil jsem si také kůlnu na dřevo. Myslím, že na řemeslnicky ne příliš zdatného muzikanta je to slušný výsledek.

Jsi na nějaký svůj výrobek obzvlášť pyšný?

Právě na ten stůl a lavičce. Pochválili mě i odborníci!

Třeba je to hloupá otázka, ale nedá mi to se nezeptat – nenapadlo tě vyrobit si třeba vlastní kytaru?

Na tuto otázku je jednoduchá odpověď. Na výrobu kytary je potřeba mít speciální nářadí i dřevo. A také bych musel mít k sobě někoho, kdo by mi poradil a pomohl. Je to práce vyžadující naprostou přesnost, práce nesrovnatelná s výrobou nějakého stolu nebo lavičce. Myslím, že bych na něco podobného ani neměl trpělivost.

Před lety jsem měla možnost vidět vystoupení své dcery Aničky. Mohlo jí v té době být teprve dvanáct let a už tenkrát mi z jejího hraní spadla brada. Jak se jí daří?

Anička momentálně studuje bakalářské studium v Lipsku, obor překladatelka (němčina–čeština a němčina–francouzština). Po tomto studiu by se chtěla stát novinářkou. Tak uvidíme.

Hrajete a vystupujete společně?

Anička se mnou nehraje na kytaru. Občas mě doprovází na cajon, vyplňuje rytmickou stránku mého hraní u hudby z Latinské Ameriky.

Jaký vztah má Anička k Česku?

Určitě dobrý. Poslouchá českou muziku, české písničky, čte české knížky. Má u nás i spoustu kamarádů. Je to Češka, jak se patří!

Moc se mi líbilo, když jsi mi při našem posledním povídání řekl, že škola v Eisenachu, na které vyučuješ, rozhodně není „výrobní virtuosů“ a že tomu necháváš volnější průběh. Přesto - nerozčiluje tě, když

v někom vidíš obrovský potenciál, ale dotyčný je příliš líný na to ho rozvíjet?

Kdo je líný, chybí mu citlivost. Vnitřní energii nikomu nepřikážu. Opravdu tomu nechávám volný průběh. Prosadí se jen ten, kdo opravdu chce. Nemá smysl nutit. Nikoho ale nezavrhnuji a každému rád poradím.

Několikrát jsem se účastnila letního kytarového kurzu, který každoročně pořádáš v Jilemnici. Od začátku jsi na mě působil mírně, trpělivě. Nedovedu si představit, že se na některého ze svých žáků rozčílíš. Má přesto tvoje trpělivost nějaké hranice? Například, když vyučuješ úplně dřevo...

Hranice mám, ale nejsou dané talentem. Důležitá je pro mě láska k hudbě. Trpělivost nemám spíš s lidmi, kteří se nedokážou chovat tak, jak vyžaduje situace. Například když při skupinové výuce někdo stále ruší a nerespektuje určitý režim a řád.

Jaký nástroj, kromě kytary, je ti příjemný na poslech?

Není snad nástroj, který bych neměl rád. Důležitě pro mě je, kdo za ním stojí a jak hru ovládá.

Zeptám se nyní obecně. Která hudba je ti příjemná? Co si rád poslechněš?

Tato otázka souvisí s předešlou. Hudbu, která mě dokáže nějakým způsobem oslovit, zaujme mě, je dobře řemeslně udělaná a emocionálně zpro-

středkovaná, si vždy rád poslechnu. A nemusí být vymezena žánrově. Mám rád hudbu živou, bez technických prostředků, umělých prvků, playbacku a podobně.

Kolik času v tomto nelehkém období trávíš hraním na kytaru?

Zhruba stejnou dobu jako kdykoliv jindy. I když odpadla spousta koncertů a vystoupení, musím se stále udržovat v kondici. Alespoň mám více času některé věci vypilovat. Snažím se také být co nejvíce venku, užívat si sluníčka. Máme tu teď krásně, tak doufám, že vy v Čechách také.

Všimla jsem si, že teď v době omezení vyučuješ i přes Facebook. Jak se ti tato metoda osvědčuje?

To není přesné, přes Facebook nevyučuji. Naše hudební škola nabídla svým žákům, že nám mohou poslat svoji nahrávku a my jí pak zhodnotíme a pošleme odpověď. Někteří na to reagovali. Možná sis všimla, že jsem vloni na Facebooku zveřejnil sbírku skladbiček pro začátečníky a mírně pokročilé Moments of live. Konkrétně to vyšlo u švédského nakladatelství Guitarissimo. Teď, když mám více času, jsem několik skladbiček nahrával, aby si je mohli učitelé a žáci poslechnout.

Může se dostat člověk, který hudbu nadevše miluje, do fáze, kdy je jí už přespříliš a má jí plné zuby?

Hudby asi nikdy plné zuby mít nebudu, jen se to může stát v případě, že hudbu někdo „zfušuje“. Nevěnuje se hudbě tak, jak ona si vyžaduje. A to je hned poznat. Může se to stát nejen u žáků, ale na jakémkoli hudebním vystoupení.

V Čechách máš stále kamarády, se kterými vystupuješ v kapele Brok. Jak probíhají zkoušky na dálku?

Musíme se sejt, na dálku zkoušet nelze. V období karantény samozřejmě nezkoušíme. Jinak se domluvíme na nějakých termínech, kdy máme všichni čas, sejdeme se a užijeme si trochu té poctivé české muziky.

Jezdíš k nám do Čech stále rád a často. Kolik času tady přibližně ročně strávíš?

V Německu mají naštěstí ve školách více prázdnin, tak můžeme někam vyrazit. My samozřejmě nejčastěji jezdíme do Čech. Vždyť jsme Češi, máme tu rodiče a kamarády. Jezdíme opravdu tak často, jak se jen dá, přibližně to vychází každých sedm týdnů.

Která místa při návštěvě Čech nikdy nezapomeš navštívit?

Určitě Krkonoše! Máme je nejen blízko, ale ačkoli jsme tam byli mnohokrát a Krkonoše dobře známe, pokaždé nás to tam láká jet znovu a znovu.

S Petrem Dvorským, který hraje na kontrabas, společně vystupujete. Poslouchala jsem na Youtube některé nahrávky a z úsudku mého laického ucha to zní vážně skvěle. Jak k takové netradiční spolupráci došlo?

Setkali jsme se spolu na jednom jazzovém koncertě na Pražském hradě, který pořádal bývalý prezident Václav Klaus. Napadlo mě, že by bylo zajímavé dát dohromady kytaru a kontrabas. Jde opravdu o netradiční kombinaci dvou nástrojů, ale v hudbě, kterou děláme (Bossa nova a rytmy z Latinské Ameriky) se velice dobře doplňují. Jde o určitou formu jazzu. Petr Dvorský je jeden z nejlepších českých kontrabasistů. Spolupráce s ním mě velice obohacuje. Už to bude rok a půl, co jsme vydali společně CD Cosa Bossa, kde jsme spolu nahráli některé standardy stylu bossa nova a je tam i pár mých vlastních skladeb.

A na závěr – jaké jsou tvé další hudební plány? Na co se můžeme těšit?

Chtěli bychom nahrát další CD a začali jsme zkoušet s jazzovou zpěvačkou Elenou Sonenshine. S ní máme v plánu rozjet další projekt, který by dále obohatil naše hraní ve světě bossa nova.

A pokud to bude možné, já se budu opět o prázdninách velice těšit na tvůj kytarový kurz, který každoročně vedeš v Jilemnici. ■

Život je důvod oslavovat

Američanka Hannah Vuozzo přijela do Vrchlabí v létě 2018, aby tu začala pracovat jako učitelka angličtiny. O České republice tehdy skoro nic nevěděla, nikoho tu neznala a naším jazykem nemluvila ani trošičku. Z New Yorku prostě vyrazila za dobrodružstvím do země příběhů. Neobyčejný příběh je však právě ten její. Hannah je velmi pozitivní a láskyplná duše, která kolem sebe vždy šíří dobrou náladu. A jak se vlastně ocitlo usměvavé americké děvče v Krkonoších?

🗣️ EVA VERNEROVÁ, FOTO: ARCHIV HANNAH VUOZZO

Byla to tvoje první cesta do ciziny, první zkušenost, nebo už jsi někdy byla v Evropě?

Než jsem přijela do Vrchlabí, tak jsem studovala jeden semestr v Sorrentu v Itálii.

Proč Vrchlabí? Pověz nám, jak ses sem dostala?

Před třemi lety jsem potkala v Itálii Američana. Setkali jsme se jen jednou a o rok později mi napsal SMS, ve které stálo: „Nechtěla bys učit angličtinu v České republice?“ Jeho přítelkyně tu byla přede mnou, hledala za sebe náhradu a já jsem měla nastoupit místo ní. Zdálo se to jako osud. Zrovna jsem končila univerzitu a nic mi tedy nebránilo. Vždycky jsem chtěla žít v zahraničí.

Jaký byl tvůj první dojem, když jsi přijela do České republiky, do Vrchlabí? Líbilo se ti tu?

Na to nemáš dost místa, abych ti to popsala úplně. Byla jsem naprosto nadšená. Česká republika byla země, o které jsem skoro nic nevěděla, takže bylo opravdu co zažít a zkusit. Vrchlabí bylo ideální místo. Všichni se mě ptali: „Wow, proč jsi tady? V takovém malém městě - skoro na vesnici!“ No... a já pocházím z vesničky s 210 obyvateli, takže pro mě nebylo Vrchlabí ani malé, ani velké. A je blízko hor, což je velké plus pro někoho, kdo má rád přírodu jako já. Vrchlabí mi nabídlo ty nejlepší české zážitky.

Přišla jsi sem, aby ses stala učitelkou angličtiny. Líbila se ti tvá nová práce? Bylo to těžké?

Tu práci jsem si zamilovala. Vždy jsem byla společenská a tohle byla perfektní shoda. Samozřejmě

tu byly výzvy a já jsem za ně vděčná, protože jsem se opravdu hodně naučila. Musela jsem pracovat s lidmi všech věkových kategorií a různými povahami a povoláními. Moje schopnosti se přizpůsobit a komunikovat byly testovány každý den.

Co čeština? Začala ses učit česky po příjezdu, ale jaké to ze začátku bylo v cizí zemi bez toho, abys znala místní jazyk?

Oh, to byla zábava a také zkušenost, která vám přinese pokoru. I když jsem se už trošku česky naučila, uvědomila jsem si, že vztahy mezi lidmi se vytvářejí a posilují nevyřčenými slovy úplně stejně jako těmi, co vyslovíme.

Co bylo pro tebe v českém jazyce nejtěžší?

„Ř“, jednoznačně. (Dnes už je v něm Hannah přeborník, pozn. aut.)

Jaká jsou tvoje oblíbená česká slovíčka?

„Zmrzlina“, „mravenec“ a „ježišmarja“.

Máš pro nás nějakou vtipnou historku?

Jednou večer jsem byla venku s přáteli, kteří mě poprosili, ať jim řeknu něco česky. Po dvou měsících strávených v České republice jsem se cítila velmi jistě ohledně mé první věty a řekla jsem: „Já jsem nová holka náměstí.“ A všichni se hned smáli. Mělo to být: „Já jsem nová holka ve městě.“

Musela jsi pro komunikaci s námi zjednodušovat svoji angličtinu?

Ano, musela jsem svou angličtinu malinko upravit. Například, když jsem pochopila, jaké výrazy jsou podobné českým výrazům, tak jsem je pak používala častěji. Obvykle jsem mluvila přirozeně, ale naučila jsem se přeformulovávat věty, když to bylo potřeba.

Strávila jsi tu dva roky. Změnil se za tu dobu nějak tvůj pohled na Českou republiku?

Před dvěma lety jsem nevěděla o České republice skoro nic, ani jsem netušila, jakým jazykem se tu mluví. Když jsem žádala o vízum na českém konzulátu v New York City, měli tam brožury a letáčky, kde bylo „Czech Republic: The Land of Stories - Česká republika: Země příběhů.“ Pro mě, jako pro spisovatele, ideální místo. Předtím, než jsem do Vrchlabí přijela, jsem přemýšlela, co to vlastně znamenalo. Když jsem tu pak žila, tak jsem pochopila - poznala jsem se mnoho příběhů z české historie a kultury - od Krakonoše k Ježíškovi. Co bylo ale nejvíc neobyčejné, že jsem si tu mohla žít svůj vlastní příběh.

Jaká místa tě zaujala? Jak bys třeba srovnala Vrchlabí a jiná města v České republice?

Každé místo v České republice je unikátní. To také dělá vaši zemi tak krásnou. Měla jsem ráda i velká města i vesnice. Strávila jsem mnoho víkendů v Praze, abych občas trošku změnila prostředí a také abych poznala nové lidi. Nejčastěji jsem chodila hodiny po ulicích - zkoumala a objevovala zákoutí, která jsem ještě neznala. Ve městě, které je tak starodávné, se vždy našlo něco nového. Hodně času jsem také strávila ve Špindlerově Mlýně, který je uprostřed přírody centrem sportu v už tak sportovně založené zemi. Dál jsem tu také měla hodně zážitků z koncertů. Od Pivních slavností ve Vrchlabí po show v Praze a Liberci. Ta atmosféra mě dostala. S mou nejlepší kamarádkou jsme protančily několik nezapomenutelných večerů. Jedna z mých oblíbených vzpomínek z České republiky je na sánkování z Moravské boudy s kamarádem Ondřejem. Jako malá jsem chodila sánkovat na malé kopečky, ale nikdy ne na hory - což bylo asi možné odhadnout, protože řízení mi moc nešlo. Smála jsem se pokaždé, když jsem nadskočila na muldě sněhu, přelétávala jsem jednu za druhou. Ještě jednu věc o Krkonoších chci zmínit. Je to ten typ hor, kde se nikdy necítím ztracená, i když nikde není žádná vesnice na kilometry daleko. Je to asi klíč,

ale Krkonoše mají zvláštní kouzlo a zdá se, že vždy říkají: „Jsi tu vítána.“

Máš opravdu ráda dlouhé procházky a vím, že jsi chodila hodně často. Jaké místo ve Vrchlabí nebo v okolí je tvé oblíbené?

Miluju doslova každé místo ve Vrchlabí i kolem Vrchlabí - oblíbené na procházky jsou určitě Janův kopec, Sovinec a Zadní Žalý.

Původně jsi tu měla být rok, zůstala jsi déle. Proč?

Odpověď je jednoduchá: Proč ne? Nebyla jsem připravená odjet a ani jsem nemusela. Důležitým bodem v rozhodování byli také lidé, se kterými jsem chtěla strávit více času.

Tento rok jsi domů odjela trošku dřív kvůli současné situaci. Vrátil se za námi ještě?

Samozřejmě. Moc ráda se vrátím, ale pokud náhodou nebudu mít tu šanci, budu šťastná, že jsem měla možnost Vrchlabí vůbec poznat.

Co ti bude nejméně chybět?

Budou mi chybět lidé, samozřejmě. Miluji cestování a prostě život, když ho můžu sdílet. Přišla jsem do Vrchlabí s apetitem po dobrodružství a lidé tady jej nakrmili ve všech ohledech. Dali mi nezapomenutelné zážitky od procházek Krkonošemi až po moji první návštěvu sauny.

Máš nějaké plány do budoucna, o které by ses s námi mohla podělit?

Doufáme, že na podzim pojedou do Skotska na rok na magisterské studium (když to tedy situace dovolí). Pokud jsem se díky pobytu v cizině něco naučila, tak žít okamžikem nehledě na to, kde jste. Teď jsem vděčná, že mohu být doma s rodinou.

Jsi velmi pozitivní a vždy kolem sebe šíříš dobrou náladu. Co tě motivuje, co je podle tebe klíč ke štěstí?

Wow, teď jdeme na hluboké myšlenky. Mám ráda oslavy a život je důvodem oslavovat každý den. Mým klíčem ke štěstí je rovnováha. Snažím se žít v přítomnosti, vyjadřovat lásku a vděk a také krmit svého ducha, ne své ego.

Řekneš nám prosím závěrem ještě něco česky? Vzkaz pro Vrchlabáky. Nebudu to nijak upravovat.

Jsem tak šťastná, že jsem měla šanci odletět do České republiky. To bylo jedno z nejlepších rozhodnutí v mém životě. Děkuji za všechno, Česká republiko! ■

Siesta

člověka je tak odlišný, že by tyto dva národy mohly bydlet v jedné zemi, aniž by se potkaly.

Moje milá španělská spolubydlící Anna vstávala brzy ráno. Nasnídala se, umyla, oblékla a ve chvíli, kdy za sebou zavřela dveře, jsem právě vstávala do školy. Když se potom vrátila domů na oběd, já už měla oběd skoro celý strávený. Po obědě si pak dala šlofika. Já se v tu dobu připravovala na odpolední kurz španělštiny. Pak se Anna odebrala znovu do práce a vrátila se až pozdě večer. K večeri se chystala v době, kdy už jsem byla zpátky z večerní školy, měla jsem vyložený nákup, napsané úkoly a vytrávenou večeri. Pak jsme společně zhlédly pár dílů španělské telenovely, při které jsem se toho naučila více než za šest semestrů španělštiny na vysoké škole.

Před usnutím jsem pak přemítala, proč mají Španěle tak nepříjemně natažený den. To jsou to taková mimina, že potřebují jako děti v mateřské školce po obědě klid na lůžku? Proč prostě během dne pořádně nezaberou, neskončí dříve v práci s tím, že pak budou mít večer více volného času? To jsou tak líní? Otázek bylo mnoho, ale to nevadilo, protože díky cinkajícímu nádobí a vřeštícím dětem, které mi skákaly nad hlavou, jsem stejně nemohla usnout. Rozdílný denní režim měl ale jednu velkou výhodu. Jako cizinec si nemusíte dělat starosti s rezervací v restauraci, jelikož Čech - již nasycen, vrací se na hotel a těší se na postel, si se Španělem - jdoucím na večeri a přemýšlejícím, co s načatým večerem, podávají dveře.

Můj pohled na siestu se ovšem diametrálně odlišil od doby, kdy jsem se stala matkou. Na odpolední klídek se těším už od chvíle, kdy se ráno z dětských pokojíčků ozývá nekompromisní - „mamí“. Jakmile se po celém dopoledni stráveném s dětmi dostanu do bodu oběda, padne na mne taková deka, že mám co dělat, abych udržela oči otevřené a mohla kontrolovat, zda po sobě děti neházejí jídlem.

Kávička, počteníčko a lehárko - to je moje každodenní poobědová pohodička, kterou si nikým a ničím nenechám zkazit. Pokud by se o to někdo pokusil, zle by narazil! Svoji siestu obětuji pouze vyšším cílům ve dnech, když píšou tento fejeton. Siesta má jednu vadu na kráse, a to když mi při odpočinku letí hlavou, co všechno bych mohla během těch dvou hodin udělat. Ale pak nad tím v duchu mávnu rukou, protože *mañana* je taky den. ■

📷 VERONIKA ŠTEFKOVÁ, FOTO: INTERNET

Letos slavím zvláštní výročí. Právě před deseti lety jsem odcestovala do Španělska. Strávila jsem tam jeden studijní rok - plný učení, dobrodružství a cestování. Otevřela se mi tak nádherná země obřích rozměrů a kulturních rozdílů. Měla jsem možnost na vlastní kůži poznat různé odlišnosti, které jsou tak typické pro jižní národy. Postupem času jsem je začala chápat a adaptovala jsem se. Bylo ale něco, co jsem až do svého odjezdu nedokázala pochopit. Nebylo to líbání na pozdrav, nesystematičnost nebo lakonické mávnutí rukou nad problémy s oblíbeným „mañana“. Byla to siesta.

Do přiletu do Španělska jsem měla jakési povědomí o tom, co to siesta je. Jenom by mne ani ve snu nenapadlo, že to skutečně existuje - navíc v 21. století! Brala jsem to jako přežití do doby, než jsem se začala procházet po ulicích, kde bylo v odpoledních hodinách jako po vymření. Většina obchodů byla zavřená a do banky by se člověk nedostal, ani kdyby si tam zrovna chtěl uložit všechny své celoživotní úspory. Denní režim českého a španělského

Dost bylo karantény!

Klidně nás promořte zakázkami!

Pratr
TISKÁRNA

www.pratr.cz

NOVÉ SUV PEUGEOT 2008 UNBORING THE FUTURE

5 LET*
ZNAČKOVÉ
ZÁRUKY

PEUGEOT I-COCKPIT® 3D

POLOAUTONOMNÍ ŘÍZENÍ

BENZINOVÝ, DIESELOVÝ I ELEKTRICKÝ MOTOR

MOTION & e-MOTION

PEUGEOT

VM-INCOM, spol. s.r.o., AUTORIZOVANÝ PRODEJCE
Pražská 57, 543 01 Vrchlabí, www.vm-incom.peugeot.cz,
PRODEJ: 602 160 421 | SERVIS Tel.: 777 265 172